

Епископ источноамерички Иринеј: Само Христова нада подиже оне који посрћу и васпоставља нас на уски пут спасења



Рождество Христово у телу је, најљубљенији, заиста празник велике радости. Сваког Божића, када Витлејем прима Онога који са Оцем вечно царује, примајући Христа у наша срца, откривамо изнова, Оваплоћену Љубав. Кроз целовитост и јединство сваког и свега у Њему, у сваком од нас открива се прави човек. То је извор наше безграничне радости и празничног славља. Заједно са анђелима прослављамо Бога у хвалоспевима узвикујући од свег срца: Слава на висини Богу, усрдно молећи се за мир на земљи и добру вољу међу људима.

И гле, сада видимо Божанско Дете, које у наше животе не долази као провалник, нити онај који ће да царује и господари над нама, већ као милостиви Бог, као брат и пријатељ наш, као наш стални сапутник, као Онај који полаже Свој живот за нас. Он у свет који је створио, долази као Кнез мира, као један од нас, као Онај који нас уводи у Своје вечно Царство Мира. То је Царство које ће владати над свима и над свим, омогућава нам да, овде и

сада, будемо продужетак Његове љубави и равнатељи мира у свету, запечаћеним Његовом Божанском љубављу и лепотом. Заиста, Благо народу којему је Бог Господ, племену, које је он изабрао себи за наслеђе (Пс. 33:12).

Хладноћа и зимска тама, који често успевају да постану господари наших живота и нашег друштва, сада зраче испод блиставог и топлог сјаја светлеће Витлејемске звезде. Хладноћа и сумрак зиме нестају пред овим небеским огњиштем, стварајући нови и топли дом за Њега, који се вечерас оваплотио од Духа Светог и Марије Дјеве и постао човек. Зато је Божићна звезда увек знак и симбол који нас кроз животне препреке и недаће, изводи на прави пут. На тај начин успостављамо истински систем вредности, регенеришемо се и демистификујемо све постојеће полуистине и неистине. На тај начин откривамо Божанске и вечне тежње и димензије у себи, и сагледавамо прави смисао нашег људског постојања.

Пред крај старе и почетак нове године, Божић нам пружа нову прилику да чујемо Христове речи: Ево, све чиним ново! (Откр. 21:5). Управо у тој новини нам се даје могућност да окренемо нови лист у нашим животима и да себе и друге почнемо гледати из нове перспективе, лишени горчине и љутње. Једини начин да променимо свет око себе је да сагледамо Божанске димензије и тежње у себи и другима. Тек тада ћемо моћи да схватимо праву радост и пуноћу живота. Јер Христос се роди и нада се појави, надмашивши сва наша очекивања и доносећи обнову породицама и заједницама. Само Његова нада подиже оне који посрћу и васпоставља нас на уски пут спасења.

По речима приснопамјатног протопрезвитера Александра Шмемана, „Црква, ако хоће да буде Црква, мора бити откровење оне Божанске љубави коју је Бог излио у наша срца. Без те љубави у Цркви ништа није важеће, јер ништа није могуће. Садржај Христове Евхаристије је љубав, и само кроз љубав можемо постати њени заједничари“ (Из књиге „За живот света“). Стога дозволимо Христу Емануилу да освоји наша срца, како бисмо пружили јасну слику најнеухватљивијих људских емоција: мира, праштања и понизности – самих атрибута Оваплоћене Љубави.

Из Божићне поруке Епископа источноамеричког г. Иринеја

spc.rs